

Petanias olli laatsarusse jures, siis tulli palju rahwas seina, mitte ükspäinis Jesusse parrast, waid et nemmad ka laatsarust woiksid nähha sada, kedda temma olli surmast üllesarratanud. Agga üllemad preestrid pidasid nou, ka laatsarust arratappa, sest et temma parrast palju rahwas Jesusse sisse uskus.

Sedda söma-aia tehti Jesusse hingamisse päwal, 8^{mal} Jürri-ku päwal, se olli meie loupäwal. Selsammal õhtul tungis palju rahwast siina, Jesusi ja laatsarust waatma.

Joan. XII. 12—19.

Teisel päwal, kui rahwas kulis et Jesus piddi pühiks Jerusalemma tulles, wõtsid nemmad palmipude oksad, läksid wälja temma wasto ja kissendasid: „Hosianna, kidetud olgo, kes tulles Issanda nimel, se Israeli kuningas!“ agga Jesus leidis ühhe eesli ja istus temma selga, nenda kui kirjutud on. j. n. t. s.

Se olli Pühapäwal, 9^{mal} Jürri-ku pä-

wal, ja se on se Palmipude pühapäaw, mis meie praego weel pühitseme, kellega se suur nädal algab, mis sees meile Suur Neljapäaw ja Suur Rede wägga halledad, agga ka wägga armsad pühad on, mis kül ei ühhegi risti-innimesse melest ja südamest ei peaksid arrakauma, et neid iggal aastal wõtaks süddamelikko tännoaga Jummalale ja omma Issanda Jesusse Kristussele pühitseda.

Joan. XII. 20—36.

Niud tullid ka monned Krefa mehhed ja sowisid Jesusi waatma. Sedda nimetasid Wilippus ja Andreas temmale, ja Jesus kostis ja ütles neile: „se tund on tulnud, et innimesse Poega peab au sisse tõstetama!“ ja temma rakis neile sedda tähendamisse sanna: „tõest, ma ütlen teile: kui nisso-iwwa Ma sisse ei lange ja arra ei surre, siis jäeb temma üksi, agga kui ta surreb, siis kannab temma palju wilja! Kes omma ello armastab, se kautab sedda, ja kes omma ello wihtab jin mailmas, se hoiab sedda iggawesseks elluks.